

מ"ת 8627/06/22 - אהרון מימון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 8627-06-22 מדינת ישראל נ' מימון

בפני	כבוד השופטת איילת גרבי
מבקש	אהרון מימון
	ע"י ב"כ עוה"ד שמעון תורג'מן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
החלטה	

זו החלטה בבקשת המבקש להורות על שינוי תנאי שחרורו של המבקש.

ביום 21.6.22 הוגשו נגד המבקש כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים וזאת בשל עבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם השלישית.

בעת הדיון בבקשה למעצרו עד תום ההליכים ביקש המבקש לצרף תיק זה לתיק פלילי נוסף המתנהל נגדו ומספרו 31603-07-21, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום הנוכחי והורשע בעבירות המיוחסות לו.

בהתאם לאמור וביום 22.6.22 הושגה בין הצדדים הסכמה ולפיה שוחרר המבקש בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח שתי ערבות, וזאת בכפוף לחתימה על ערבויות שונות.

ביום 30.8.22 הגיש המבקש בקשתו לעיון חוזר ולשינוי תנאי שחרורו וציין כי הוא נתון בתנאי מעצר בית למעלה מחודשיים (נכון להיום כשלושה חודשים) ולא נרשמה ולו הפרה קלה של תנאי שחרורו ועל כן יש להורות על ביטול תנאי השחרור או לחילופין צמצום באופן ניכר.

עוד ציין ב"כ המבקש כי הסכמת המבקש למעצר בית מלא בשעתו, התבססה על העובדה כי התיק העיקרי אליו צורף התיק דנן, היה קבוע לטיעונים לעונש מיד לאחר הפגרה, אך נדחה ליום 20.12.22.

בעת הדיון בבקשה חזר המבקש על טיעוניו וציין כי הדיון אשר נקבע לטיעונים לעונש נדחה מטעמי בית המשפט וכי יחלפו חמישה חודשים עד לשמיעתו, וכי מדובר בחלוף זמן ניכר, בניגוד לטענת ב"כ המשיבה.

המשיבה התנגדה לבקשה וציינה כי טרם חלף זמן ניכר ממועד מעצרו של המבקש ומדובר במי שנהג בזמן פסילה בפעם השלישית ומסוכנותו רבה.

העבירה נשוא כתב האישום הנוכחי נעברה ביום 26.6.22, לחובתו של הנאשם הרשעה נוספת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה משנת 2014, והעבירה נשוא התיק הפלילי אליו צורף התיק דנן, נעברה ביום 17.1.19.

המבקש נתון בתנאי מעצר בית מלא מזה שלושה חודשים ולא נרשמו לחובתו כלל הפרות של תנאים אלה, הגם שמראש אושרו למבקש שעתיים להתאוורות מדי יום, ואף באלה לא נרשמו הפרות.

המבקש לא הפר האמון שניתן בו על ידי בית המשפט.

העבירות המיוחסות למבקש הן עבירות חמורות ואין להקל ראש בחומרתן, יחד עם זאת העבירה הראשונה נעברה לפני כשמונה שנים, ושתי העבירות האחרונות נעברו בהפרש של למעלה משלוש שנים, והמבקש נטל אחריות על מעשיו והודה בעובדות המיוחסות לו בשני כתבי האישום.

כפי שציין ב"כ המבקש, מועד שמיעת הטיעון לעונש קבוע לסוף חודש דצמבר שנה זו, ומועד זה נדחה כאמור מטעמי בית המשפט ולא כתוצאה מהתמהמהות או עיכוב שנקט בו המבקש.

בנסיבות אלה יחלפו כשישה חודשים מהמועד בו יהיה נתון המשיב בתנאי מעצר בית מלא.

בספרם, הליכי מעצר מורה נבוכים, מציינים המחברים- השופטים רון שפירא, איתי ברסלר ואילנית הלל, כי משך הזמן בו מצוי המבקש במעצר בית מצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר, ובחינת נתון זה על רקע העבירות בהן הורשע המבקש, נסיבותיו האישיות והמועד בו צפוי מעצר הבית להסתיים מגלה כי ראוי להעתר לבקשה.

עוד צוין כי ככל שמתמשך ההליך ומתארך מעצרו של נאשם, הולך ופוחת משקל אנטרס ההגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהנאשם, ובה בעת גובר בהדרגה משקלה של זכות הנאשם לחירות. (שם, בעמוד 286-287 והאזכורים הרלוונטיים שם).

ואולם, אם המשכות ההליך היא באשמת הנאשם אין לתת להמשכות משקל מכריע- כאמור בענייננו המשכות ההליכים הנוכחית והצפויה איננה באשמת המבקש.

בבש"פ 6286/06 פלוני נ. מ"י, ציין בית המשפט כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין:

"פרק זמן מסוים יחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות:

המשפחתיות והנפשיות." (שם בסעיף 6 בעמ' 5).

בבש"פ 8790/11 **מחמוד חדיגה נ. מ"י** ציין בית המשפט כי חלוף זמן ניכר הוא מושג עמום שפרשנותו רחבה ומשתנה בהתאם לנסיבות העניין, תוך יצירת איזון בין הפגיעה בנאשם לבין האינטרס הציבורי. באותו עניין דובר בעבירה שיוחסה לראש רשות מקומית של קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, איומים ותקיפת עובד ציבור, לקיחת שוחד ומרמה והפרת אמונים ובעניין זה קבע בית המשפט כי בשל החשש הרב לשיבוש הליכים ועל אף הפגיעה בעורר שאינה קלה, גובר החשש לשיבוש וכתוצאה מכך נדחתה הבקשה לעיון חוזר.

בבש"פ 3937/13 **אליהו בן שמעון נ. מ"י**, אוזכרו דברים שנאמרו בבש"פ **פלוני**, שאוזכר לעיל, ולפיו במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול כאשר הוא בוחן אם חלף זמן ניכר, יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה.

בנסיבות אלה ונוכח העובדה כי חלפו שלושה חודשים מעת ששוחרר המבקש לתנאי מעצר בית מלא והעובדה כי מועד הטיעונים לעונש קבוע בסוף חודש דצמבר 2022, אני סבורה כי יש מקום להורות על שינוי התנאים בהם נתון המבקש באופן שזה ישהה במעצר בית לילי מדי יום בין השעות 2200 עד השעה 0800.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטה המקורית יותרו על כנם.

החלטה תשלח לצדדים.

ניתן בתאריך 20 בספטמבר 2022